

hyppig har bestjæftiget sig her i Thinget, nemlig Krudtfabrikken og Udsærb, og hvad har Følgen været heraf? Med Hensyn til Krudtmøllen har Følgen været, at den er bleven indrettet paa en langt helligere Maade, og at den har faaet en langt solidere Basis end tidligere, og endelig, at Staten har faaet en Sikkerhed for 18,000 Rd., som den før ikke havde, og hvad Udsærb angaaer har Følgen været, at den høitærede Minister, ved i disse Dage at sætte en Bekjendtgjørelse i Aviserne, har vist, at han fuldkomment godkjender de Anstuelser, som Thinget havde udtalt. Dette var kun to af de Ting, som have ligget for, men jeg troer, at Thinget deraf vil see, at Finantsudvalget ogsaa har udøvet en gavnlig Virksomhed paa Andet end det, som foreligger i aldeles bestemt Forslag eller overhovedet trykt. Jeg maa ogsaa udtale et Par Ord om den Afhandling, som det ærede Medlem omtalte. Grunden, til at den er kommen frem, har ingenlunde været at skaffe Nogen den Fornøielse at skrive en Afhandling om Skovene, men fordi vi have taget under Overveielse, hvorledes vi bedst skulle faae en større Indtægt af den Deel af Aktiverne, som bestaae i Statsskovene, og fordi Udvalget ikke i sin Heelhed kunde komme til noget positivt og bestemt Resultat. Der var nu 2 Medlemmer af Udvalget, der gjorde sig den Uleilighed at gaae dybere ind i denne Sag og afsattede den nævnte Afhandling, og Udvalget ansaae disse Betragtninger for saa vigtige, at det meente det rigtigst at henlede Finantsministerens Opmærksomhed derpaa. Den høitærede Finantsminister modtog dem med Velvillie, da han udtalte sig derom. Jeg har anseet det for min Pligt mod hele Udvalget at fremsføre disse enkelte Bemærkninger, for dog at vise, at det ingenlunde har været et saa let Arbejde, vi have havt, og at ikke den Tid, der er medgaaet, er saa løst og let anvendt, som man kunde troe. De Tal, jeg har nævnt, har jeg naturligviis havt paa rebe Haand, fordi jeg har været forberedt, ikke paa det ærede Medlems Udtalelse, men fordi jeg har været forberedt paa at sige et Par Ord, da Udvalgets Medlemmer bestemt havde opfordret mig dertil. Ellers havde jeg sandelig ikke taget Ordet, thi jeg bryder mig min-

dre om disse personlige Spørgsmaal, jeg kalder dem paa hele Udvalgets Vegne personlige Spørgsmaal. Jeg mener, at der er saamange Medlemmer baade i dette og det andet Thing og udenfor Thingene, der maae vide, at selv en saa lang Tids Anvendelse dog har været mere begrundet, end man ved en overfladisk Dom skalde troe; men enkelte Medlemmer have fundet sig ilde berørte ved den Udtalelse, der er steet i det andet Thing, nemlig i Anledning af den foreløbige Finantslov, og jeg vil tillige tillade mig at udtale, ogsaa i Anledning af den ærede Finantsministers Bemærkninger. Jeg har i den ærede Finantsministers Beklagelse over, at det var blevet nødvendigt at forelægge den foreløbige Finantslov, ikke fundet Andet end en virkelig Beklagelse. Han har selv vidst, at vi ere komne saameget senere sammen, end vi pleie — vi ere først komne sammen i November Maaned — han har vidst, at Finantsudvalget først blev nedsat den 23de November, og han har kjendt en stor Deel af Udvalgets Møje og Besvær. Jeg er altsaa overbevist om, at der i hans Øtringer ikke kunde ligge Andet end en Beklagelse, men jeg har anseet det for min Pligt at udtale dette, fordi enkelte Medlemmer have meent, at den ærede Finantsminister deeltog noget stærkt i den Dabel, der var fremkommen af et Medlem i Landsathinget.

Fallefen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Fallefen: Jeg haaber ikke, at det høie Thing deler den Misforstaaelse, hvori Finantsudvalgets ærede Formand synes at være. Jeg har aldeles ikke talt om, at Finantsudvalget manglede Flid, jeg har tværtimod i høi Grad fremhævet den Flid, der har fundet Steb, og jeg har allermindst rettet nogen Breidelse til den ærede Ordfører, hvis Digtighed og Arbeidsomhed, Ingen kan vurdere høiere end jeg. Det, jeg har talt om, var om Systemet, om den Fremgangs-